



بررسی شیوع آلودگی به لینگواتولا سراتا در بزهای کشتار شده کشتارگاه مشهد

جمال برس غنچه^۱, علی مشاوری نیا^{۲*}, حمید رجبیان^۱

^۱ دانش آموخته مقطع کارشناسی ارشد انگل شناسی دامپژوهی

^۲ گروه پاتوبیولوژی، دانشکده دامپژوهی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

moshaverinia@um.ac.ir

زمینه مطالعه: لینگواتولا سراتا یک انگل مشترک مهم بین انسان و حیوان می باشد که لینگواتولاوز احتشایی و حلقی-بینی در انسان ایجاد می کند. سگ و سایر گوشتخواران میزبان نهایی انگل بوده و پستانداران علفخوار به عنوان میزبانان واسط انگل عمل می کنند. در این مطالعه میزان فراوانی آلودگی به نوچه انگل در بزهای کشتار شده در کشتارگاه های مشهد مورد بررسی قرار گرفت.

هدف: به این منظور بین تیر ۱۳۹۳ تا فروردین ۱۳۹۴، کبد، ریه و غده های لنفاوی مزانتریک ۳۸۴ راس بز، نمونه برداری شده و این نمونه ها به قطعات ریزتر بریده شد. سپس آلوده بودن این نمونه ها از طریق قرار دادن در نرمال سالین به مدت ۶ ساعت و همچنین هضم پیسینی مورد بررسی قرار گرفت. اطلاعات مربوط به سن و جنس و آلودگی هر کدام از ارگانهای بررسی شده در فرمهای ثبت اطلاعات جمع آوری گردید.

نتایج این مطالعه نشان داد از تعداد ۳۸۴ راس بز بررسی شده ۱۷۲ راس (۴۶٪) به نوچه لینگواتولا سراتا آلود بودند. از بین ارگانهای بررسی شده غده های لنفاوی (۰/۷۲٪)، ریه (۰/۱۹٪) و کبد (۰/۸۵٪) به ترتیب بیشترین و کمترین ارگانهای آلود بودند. مطالعات آماری نشان داد میزان آلودگی در بین گروه های سنی دارای تفاوت معنی دار بوده و بزهای دارای سن بیشتر از سه سال بیشتر از سایر گروه های سنی آلود بودند. میزان آلودگی به نوچه لینگواتولا سراتا در جنس ماده نسبت به جنس نر بیشتر بود و تفاوت شیوع آلودگی بین دو جنس از لحاظ آماری معنی دار بود.

نتیجه گیری نهایی: نتایج این مطالعه پیشنهاد می کند با توجه به شیوع بالای آلودگی بزها در منطقه مورد مطالعه و نظر به اهمیت زئونوتیک این انگل اقدامات کنترلی برای کاهش فراوانی انگل در منطقه اجرا گردد.

واژه های کلیدی: لینگواتولا سراتا، بز، فراوانی، مشهد.